

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

Xe KAMER

A R R E S T

**nr. 212.368 van 1 april 2011
in de zaak A. 192.937/X-14.220.**

In zake : Margaretha BORGIONS
 die woonplaats kiest te 2820 BONHEIDEN
 Pelgrimstraat 15

tegen :

het VLAAMSE GEWEST, vertegenwoordigd door de Vlaamse
regering
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Willem Slosse
kantoor houdend te 2018 ANTWERPEN
Brusselstraat 59
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 3 juni 2009, strekt tot de
nietigverklaring van het besluit van 8 april 2009 van de Vlaamse minister van
Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening houdende inwilliging van het
beroep van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar en houdende
vernietiging van het besluit van 25 september 2008 van de deputatie van de
provincieraad van Antwerpen houdende afgifte aan Margaretha Borgions van de
vergunning voor het oprichten van een schuilhok voor koeien op een perceel
gelegen te Bonheiden, Pelgrimstraat, kadastraal bekend sectie A, nrs. 625/a en
642.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord
ingediend en de verzoekende partij heeft een memorie van wederantwoord
ingediend.

Auditeur Barbara Speybrouck heeft een verslag opgesteld.

De verzoekende partij heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 25 februari 2011.

Kamervoorzitter Roger Stevens heeft verslag uitgebracht.

Margaretha Borgions, en advocaat Els Desair, die loco advocaat Willem Slosse verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur An Van den broeck heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Het kwestieuze perceel is volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 5 augustus 1976 vastgestelde gewestplan Mechelen gelegen in bosgebied.

Het is tevens gelegen binnen de grenzen van het bij besluit van de bevoegde minister van 1 oktober 1985 goedgekeurde bijzonder plan van aanleg nr. 2 “Krankhoeftlei”, meer bepaald binnen de grenzen van het op het plan aangeduide “bosgebied”.

Artikel 26 van de planologische voorschriften ervan bepaalt onder meer wat volgt:

“Artikel 26. Bosgebied.

26.1. BESTEMMING.

Bos (bestaande bossen en/of te bebossen gronden).

26.2. BEBOUWING.

- Bergplaatsen en schuilplaatsen in verband met het bos bedrijf

- Reliëfwijzigingen (o.a. graven van visvijvers) zijn niet toegelaten.

(...)”.

3.2. Op 6 september 2007 (datum van het ontvangstbewijs) dient de verzoekster een aanvraag in tot het oprichten van “een schuilhok voor koeien” op het voormelde perceel.

3.3. Op 1 oktober 2007 verleent het agentschap voor Natuur en Bos een ongunstig advies.

3.4. Op 28 mei 2008 weigert het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Bonheiden de stedenbouwkundige vergunning.

3.5. De verzoekster stelt op 24 juni 2008 tegen die weigering beroep in bij de deputatie van de provincieraad van Antwerpen, die op 25 september 2008 besluit het beroep in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te verlenen.

3.6. Op 18 november 2008 stelt de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar tegen het voormelde besluit van 25 september 2008 beroep in bij de minister.

3.7. In het advies van 26 november 2008 handhaaft het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Bonheiden “haar besluit houdende weigering van de stedenbouwkundige vergunning van 28 mei 2008”.

3.8. Op 8 april 2009 willigt de minister het beroep in en vernietigt hij het beroepen besluit van de deputatie. Dit is het bestreden besluit.

IV. Ten gronde

4. Onder de hoofding “in rechte” zet de verzoekster het volgende uiteen:

“Overwegende dat verzoekster niet betwist dat haar bouwaanvraag voor een open schuilhok op een perceel te Bonheiden 2^e afdeling sectie A 0625 en 0642, volgens het gewestplan Mechelen (...) en volgens een bijzonder gemeentelijk plan van aanleg, goedgekeurd bij besluit van de Vlaamse Minister van 1 oktober 1985, gelegen is in bosgebied.

Overwegende echter dat voor een naburig perceel te Bonheiden 2^e afdeling Sectie A 0652, zowel volgens hetzelfde gewestplan Mechelen als volgens het bijzonder gemeentelijk plan van aanleg goedgekeurd bij besluit van de Vlaamse Minister van 1 oktober 1985 gelegen in bosgebied, aan een andere eigenaar een bouwvergunning voor een schuilhok werd afgegeven op 7 december 2000, zoals blijkt uit bijgevoegd stuk.

Gelet op het voorgaande wordt het gelijkheidsbeginsel beschreven in de Art 11 en 12 van de Grondwet, waarbij voor elke burger een gelijke behandeling geldt, overtreden.

Overwegende dat in geval van het perceel Bonheiden 2^e afdeling sectie A 0652 de algemene planologische voorschriften van het gewestplan blijkbaar niet moesten wijken voor de specifiekere stedenbouwkundige voorschriften van een gemeentelijk plan van aanleg en door ruimtelijke ordening een uitzonderings- of afwijkmogelijkheid werd toegestaan voor het bouwen van een schuilhok kan op grond van het gelijkheidsbeginsel het bouwen van een schuilhok op percelen 0625/0642 niet geweigerd worden en geldt de overgang van bosgebied naar agrarisch gebied volgens Art 35 van het veldwetboek.

Overwegende in meer ondergeschikte orde dat het beroep van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar werd ingesteld op 18 november 2008, dat binnen de zestig dagen na afgifte van de aangetekende zending, die het beroep bevat van de beslissing van de Vlaamse regering aan de partijen kennis dient gegeven, dat in dit geval de termijn met vijftien dagen dient verlengd, dat slechts op 22 april 2009 na honderd vier en vijftig dagen de beslissing van de Vlaamse regering aan partijen werd betekend, dat een rappelbrief niet relevant is vermits het ministerieel besluit slechts na honderd veertig dagen werd genomen, dat de termijnen zoals voorzien in artikel 53§2 van het decreet betreffende ruimtelijke ordening duidelijk overschreden worden,

Overwegende dat in een nog meer ondergeschikte orde het gesloten blok van weiland van verzoekster door zowel het Agentschap voor Landbouw en Visserij van de Vlaamse Overheid als de Vlaamse Landmaatschappij als permanent grasland wordt beschouwd, dat verzoekster geen intensieve veehouderij uitbaat, waarnaar Natuur en Bos verwijst in haar ongunstig advies maar dat het enkel om een extensieve bedrijvigheid gaat, Overwegende dat het houden van dieren echter inhoudt dat verzoekster door de weigering van een schuilhok niet kan voldoen aan de wet op de

dierenbescherming van 14-08-1986, gewijzigd door de wet van 04-05-1995 waarbij volgens artikel 4 §1 ieder persoon die dieren houdt de nodige maatregelen moet nemen om deze een aangepaste huisvesting te verschaffen.

Overwegende dat het verzoekschrift tot nietigverklaring ingediend wordt binnen de daartoe voorziene termijn van zestig dagen na ontvangst van de betekening door de Vlaamse overheid van het Departement Ruimtelijke Ordening

Gelet op al het voorgaande maar in de eerste plaats op de ongelijke behandeling door Ruimtelijke Ordening van gelijkaardige dossiers in dezelfde gemeente binnen gelijke of gelijkaardige bijzondere plannen van aanleg”.

5. Het bestreden besluit weigert de vergunning om de volgende redenen:

“Overwegende dat de oprichting wordt gevraagd van een open houten schuilhok van 7,50 bij 4 meter, te bedekken met een flauw hellend lessenaarsdak in groene getande metalen platen; dat in de constructie zes koeien moeten kunnen schuilen;

Overwegende dat de aanvrager ter plaatse over een aaneengesloten blok van ongeveer 9 hectare grasland beschikt, waar bij extensieve begrazing ruim plaats is voor een tiental dieren; dat ter weersbeschutting van deze koeien de constructie wordt aangevraagd;

Overwegende dat de bouwplaats volgens het gewestplan Mechelen, goedgekeurd bij koninklijk besluit van 5 augustus 1976, gelegen is in het bosgebied; dat tevens het bijzonder plan van aanleg nr. 2 ‘Krankhoeftlei’ van kracht is, goedgekeurd bij ministerieel besluit van 1 oktober 1985; dat gelet op de wettelijke hiërarchie der plannen van aanleg, hier dient geoordeeld op het later goedgekeurde, meer specifiek uitgewerkte gemeentelijk plan van aanleg;

Overwegende dat dit bijzonder plan van aanleg als bestemming voor de grond opgeeft: ‘bosgebied’; dat volgens artikel 26 van de stedenbouwkundige voorschriften de bestemming ‘bos’ wordt verduidelijkt als ‘bestaande bossen en/of te bebossen gronden’, waar als bebouwing kan worden toegelaten ‘bergplaatsen en schuilplaatsen in verband met het bosbedrijf’, en waar reliëfwijzigingen, onder andere het graven van visvijvers, verboden zijn;

Overwegende dat de gevraagde constructie niet gericht is op bebossing noch dat deze kadert in enige vorm van bosbeheer; dat enkel het huidige gebruik als weiland verder wordt uitgebouwd; dat nochtans het gemeentelijk plan van aanleg verplicht een bebossing voorhoudt ter realisatie van de beoogde wettelijke bestemming van de plaats; dat het voorliggend project strijdig is met deze bindende bestemmingsvoorschriften;

Overwegende dat het vermeld gemeentelijk plan van aanleg in zijn algemene voorschriften noch in enig ander specifiek artikel een uitzonderings- of afwijkingsmogelijkheid open laat; dat de planologische

voorschriften van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen, meerbepaald artikel 12 waarbij de overschakeling van bosgebied naar agrarisch gebied mogelijk is volgens artikel 35 van het Veldwetboek, hier niet aan de orde is; dat immers de algemene planologische voorschriften van het gewestplan hier moeten wijken voor de specifiekere stedenbouwkundige voorschriften van het gemeentelijk plan van aanleg;

Overwegende dat de deputatie geen enkel wettelijk motief tot verlenen van de vergunning opgeeft; dat het beroep van de gewestelijk stedenbouwkundig ambtenaar dient bijgetreden”.

De verzoekster betwist deze motieven niet.

Een verzoekende partij vermag zich niet te beroepen op het gelijkheidsbeginsel om in strijd met de planologische, verordenende kracht hebbende voorschriften, een vergunning te verkrijgen.

Alleen daarom reeds moet het middel, afgeleid uit de schending van het grondwettelijk gelijkheidsbeginsel, worden verworpen.

6. Artikel 53, § 2 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, zoals het van toepassing was op het ogenblik van het nemen van het bestreden besluit, luidt als volgt:

“§ 2. Het college van burgemeester en schepenen alsook de gemachtigde ambtenaar kunnen bij de Vlaamse regering in beroep komen binnen dertig dagen na de ontvangst van de beslissing van de bestendige deputatie tot verlening van een vergunning. Dit beroep, evenals de termijn voor instelling van het beroep, schorst de vergunning. Het wordt tezelfder tijd ter kennis van de aanvrager en van de Vlaamse regering gebracht. Komt de gemachtigde ambtenaar in beroep, dan geeft deze daarvan bovendien kennis aan het college.

(...)

Van de beslissing van de Vlaamse regering wordt aan de partijen kennis gegeven binnen zestig dagen na afgifte bij de post van de aangetekende zending die het beroep bevat. Ingeval de partijen worden gehoord, wordt de termijn met vijftien dagen verlengd. Bij gebreke kan de aanvrager de zaak bij aangetekende brief aan de Vlaamse regering rappel(l)eren”.

7. De termijn van zestig of vijfenzeventig dagen waarover de bevoegde Vlaamse minister beschikt om zich uit te spreken over het administratief beroep is geen vervaltermijn, maar een termijn van orde. Uit de geciteerde decreetsbepaling blijkt dat eens de termijn van zestig of vijfenzeventig

dagen is verstreken, de aanvrager een rappelbrief kan versturen teneinde de bevoegde Vlaamse minister ertoe aan te zetten op korte termijn een beslissing over de aanvraag te nemen. Bij ontstentenis van een door de verzoekster verzonden rappelbrief was de bevoegde Vlaamse minister door geen op straffe van nietigheid of onbevoegdheid voorgeschreven termijn gebonden om de beslissing houdende inwilliging van het beroep van de gewestelijk stedenbouwkundige ambtenaar aan de verzoekster ter kennis te brengen.

Wat de “kanttekening” betreft die de verzoekster in de memorie van wederantwoord aanbrengt, met name “dat het sturen van een rappelbrief een aanvrager psychologisch benadeelt daar dergelijke rappelbrief enkel wrevel zou kunnen opwekken bij de ambtenaar die het dossier beheert”, dient te worden vastgesteld dat dit in wezen een kritiek op een decretale bepaling betreft die de Raad van State niet binnen zijn bevoegdheid kan onderzoeken.

Ook dit middel is ongegrond.

8. De regelgeving die houders van koeien verplicht tot het voorzien van een “aangepaste huisvesting” voor hun dieren heft de bindende en verordende kracht van plannen van aanleg niet op. Overigens merkt de verwerende partij terecht op dat er voor de verzoekster geen enkele verplichting bestaat om koeien te houden op het betrokken perceel.

Het desbetreffende middel is ongegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De verzoekende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van een april 2011, door de Raad van State, Xe kamer, samengesteld uit:

Roger Stevens,	kamervoorzitter,
Pierre Lefranc,	staatsraad,
Jan Clement,	staatsraad,
bijgestaan door	
Tiny Temmerman,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Tiny Temmerman

Roger Stevens